

грешка като е пропуснал да упражни пълен съдебен контрол относно прилагането на Известието на Комисията за намаляване на глобите или за намаляване на техния размер. Общият съд е пропуснал да посочи също, че Комисията е нарушила принципите на справедливост, на равно третиране и на защита на оправданите правни очаквания, тъй като, от една страна, е засегнала възможността на жалбоподателите да се борят „на равна нога“ с останалите предприятия, за да получат намаляване на размера на глобата, и от друга страна, е прела че оказаното от тях съдействие не заслужава намаляване на глобата по смисъла на посоченото Известие, както и на Насоките.

Накрая, жалбоподателите твърдят, че Общият съд не е осъществил съдебен контрол по същество относно преценката на Комисията за размера на окончателната глоба.

(¹) Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

Жалба, подадена на 15 януари 2013 г. от Guido Strack срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 15 март 2013 г. по дело T-392/07, Guido Strack/Комисия

(Дело C-127/13 P)

(2013/C 147/24)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Guido Strack (представител: Н. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

1. Да се отмени Решение на Общия съд на Европейския съюз (четвърти състав) от 15 януари 2013 г. по дело T-392/07, доколкото исканията на жалбоподателя не са уважени изцяло или частично,
2. да се постанови решение в съответствие с исканията на жалбоподателя по дело T-392/07,
3. да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски и

4. при условията на евентуалност, да се отмени и Решение на председателя на Общия съд на Европейския съюз, с което делото е разпределено на четвърти състав на Общия съд.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква девет основания:

1. Некомпетентност на съдебния състав, процедурни грешки и пороци в мотивите, както и свързаните с това нарушения на член 6, параграф 1 от ЕКПЧ, член 47, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз, член 50, втора алинея от Статута на Съда и член 12 и член 13, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд на Европейския съд, както и на други правни норми относно новото разпределяне на съдебен състав в хода на производството,
2. процедурни нарушения и нарушения на Регламент № 1049/2001 (¹), на член 6 и член 13 от ЕКПЧ и на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, както и на принципите на ефективна съдебна защита, на правото на изслушване и на правото на справедлив процес във връзка с липса на мотиви и опорочаване на фактите относно: отказа да се разгледа спорът по бързото производство, недопустими ограничения за възможностите на жалбоподателя да изрази становището си и недопускане на писмено изявление за изменение на протокола от съдебното заседание, недостатъчен съдебен контрол на документите и отхвърляне на искането на жалбоподателя за проверка *in camera* на всички документи; опорочаване на фактите, недостатъчен съдебен контрол и нарушаване на принципите за разпределяне на тежестта на доказване и на правото на справедлив процес във връзка с въпроса за пълнотата на документите и броя на потвържденията на заявки за достъп до документи съгласно Регламент № 1049/2001; прекомерна продължителност на производството и незаконосъобразно разглеждане на искането за обезщетение в този смисъл,
3. грешка при прилагане на правото, непълнота на уточнението и непълнота на мотивите по отношение на формулировката и разширяването на точка 1 от диспозитива — и на съответните части от решението — във връзка с опорочаване на фактите, по-специално, незачитане на правния интерес на жалбоподателя,
4. опорочаване на фактите, непълнота на мотивите и нарушаване на принципите за тълкуване във връзка с обхвата на искането на жалбоподателя на достъп до документите по дело T-110/04,
5. грешки при прилагане на правото, опорочаване на фактите и непълнота на мотивите по отношение на прилагането и тълкуването на член 4, параграф 1, буква б) и член 4, параграф 4 от Регламент № 1049/2001 във връзка с правни разпоредби относно защитата на данните,

6. грешки при прилагане на правото, опорочаване на фактите и непълнота на мотивите по отношение на прилагането и тълкуването на член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001,
7. грешки при прилагане на правото и непълнота на мотивите във връзка с отхвърляне на исканията за обезщетение в жалбата и по-специално на нарушение на принципите за събиране на доказателства и на ефективната съдебна защита,
8. нарушение на принципа на ефективна съдебна защита в рамките на отхвърлянето на искането на жалбоподателя в точка 90 от решението по дело T-392/07,
9. грешки при прилагане на правото и непълнота на мотивите във връзка с решението относно съдебните разноски.

(¹) Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, глава 1, том 3, стр. 76).

Жалба, подадена на 18 март 2013 г. от Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. arl с предишно наименование Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. rl и от Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. rl срещу Определение на Общия съд (четвърти състав) от 22 януари 2013 г. по дело Cooperativa Mare Azzurro/Комисия (T-218/00)

(Дело C-136/13 P)

(2013/C 147/25)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподатели: Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. arl, с предишно наименование Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. rl, и Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. rl (представители: A. Vianello, A. Bortoluzzi и A. Veronese, avvocati)

Други страни в производството: Ghezzi Giovanni & C. Snc di Ghezzi Maurizio & C., Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

— да се отмени и/или измени Определение на Общия съд (четвърти състав) от 22 януари 2013 г., съобщено на жалбо-

подателите на 23 януари 2013 г., постановено по дело T-218/00, с което Общият съд отхвърля жалбата на Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. rl и др./Комисия, с която е поискана отмяна на Решение 2000/394/ЕО на Комисията от 25 ноември 1999 година относно мерките за помощ в полза на предприятията на територията на Венеция и Киоджа, предвидени със Закони № 30/1997 и № 206/1995 относно облекчения на осигурителните задължения (ОВ L 150, 2000 г., стр. 50);

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на твърденията си жалбоподателите се позовават на грешки при прилагане на правото във връзка с принципите, изведени от Съда в Решение по дело Comitato „Venezia vuole vivere“, от една страна, относно задължението за мотивиране на решенията на Комисията в областта на държавните помощи, а от друга страна, във връзка с разпределянето на тежестта на доказване по отношение на предпоставките съгласно член 107, параграф 1 ДФЕС.

С определението, предмет на настоящата жалба, Общият съд не се съобразил с положенията, приети от Съда в Решение по дело Comitato „Venezia vuole vivere“ от 9 юни 2011 г., с което се утвърждава, че решението на Комисията „трябва да съдържа всички съществени данни, за да бъде приведено в действие от националните органи“. Макар обаче в решението да липсвали основните елементи за неговото привеждане в действие от националните органи, Общият съд не установил никакви недостатъци в метода, възприет от Комисията в оспорваното решение, в резултат от което била налице грешка при прилагане на правото.

Във основа на принципите, установени от Съда с Решение по дело Comitato „Venezia vuole vivere“, при възстановяването държавата членка, а не следователно отделният получател, трябва във всеки случай поотделно да докаже наличието на предпоставките по член 107, параграф 1 ДФЕС. В настоящия случай обаче в оспорваното решение Комисията пропуснала да изясни „подробните правила“ за извършване на такава проверка; следователно, тъй като не разполага с основните елементи, за да докаже при възстановяването дали предоставените предимства представляват държавни помощи за получателите, Италианската република — със Закон № 228 от 24 декември 2012 г. (член 1, параграфи 351 и сл.), решила да прехвърли тежестта на доказване, противно на установеното в общностната съдебна практика. Според италианския законодател не държавата, а отделните предприятия — получатели на предоставените под формата на облекчения помощи, следвало да докажат, че въпросните предимства не нарушават конкуренцията, нито пък засягат търговията между държавите членки; в противен случай се презумира, че предоставеното предимство е годно да наруши конкуренцията и да засегне общностната търговия. Всичко това било в очевиден контраст с принципите, възприети от Съда в Решение по дело Comitato „Venezia vuole vivere“.